

İŞÇİNİN EL KİTABI

İşçiler hakkını nasıl alır? Hepimiz aynı gemide miyiz?
Sendika nedir, ne işe yarar? **Neden sendikalı olmalıyım?**
Her sendika aynı mıdır? BİRTEK-SEN nasıl bir sendikadır?

BİRTEK-SEN

BİRLEŞİK TEKSTİL, DOKUMA VE
DERİ İŞÇİLERİ SENDİKASI

İŞÇİLER HAKKINI NASIL ALIR?

Bu sorudan önce **“işçinin hakkı nedir, neden hakkını alamıyor?”** diye sormak lazım. İşçilerin, hepsini burada yazamayacağımız kadar hakları vardır. Sadece yasalarda yazılı haklardan bahsetmiyoruz. Dünyanın çarklarının dönmesini ve insanlığın yaşamını sürdürebilmesini sağlayan her şeyi ama her şeyi yapan, üreten, var eden işçilerdir. Kol ya da kafa gücü ayırımı olmaksızın, bir ücret karşılığında çalışan, ürün ya da hizmet üreten işçiler olmasa, bütün işkollarındaki işçiler sadece bir gün bile çalışmasa neler olur bir düşünün. Hayat durur!

Yani, dünyada ve elbette ülkemizde de, insanlığın sahip olduğu bütün varlıklar; evler, binalar, tarlalar, yollar, şehirler, arabalar, kamyonlar, trenler, uçaklar, iletişim araçları, yüksek teknoloji ürünleri; kısacası yaşamın sürmesini sağlayan bütün hizmetler, ürünler, araçlar... Hepsi işçilerin, emekçilerin, beden ve kafa gücüyle çalışanların emeğinin ürünüdür.

İşçinin hakkı, ürettiği zenginliklerin tamamından payına düşeni almasıdır.

Aslına bakarsanız, bütün çalışanlar emeğinin karşılığını tam olarak ve eşit bir şekilde alsa patronlara bir şey kalmaz. Yani bu durumda patron diye bir şey olmaz. Çünkü patronların tek vasfı, işçinin emeğiyle üretilen ürünlerden elde ettiği kardır. Yani işçinin emeğiyle ortaya çıkan artı değere el koymaktır. Bu el koydukları artı değer onların zenginlikleri, fabrikaları, makineleri, sermayesi olarak birikir. O yüzden de, bütün üretim araçlarının bir avuç patrona ait olduğu, bütün üretimin ve hizmetlerin toplumun ihtiyaçları için değil, patronların daha fazla kar etmesi için yapıldığı bu kapitalist düzende işçilerin hakkını tam olarak alması mümkün değildir.

Ancak, bu sistem içinde de işçilerin üretilen zenginliklerden daha fazla pay alması, ekmeğini, haklarını büyütmesi, çalışma ve yaşam koşullarını biraz daha iyileştirmesi mümkündür.

İşçilerin haklarının, çalışma ve yaşam koşullarının ne düzeyde olması gerektiği, dönemin ekonomik-sosyal imkanları, üretilen toplam zenginliğin düzeyiyle de ölçülür. Örneğin 150 yıl önce, 12 saat yerine 8 saatlik iş günü ve bir gün hafta tatili hakkı o günün koşullarında ileri ve haklı bir talepti. Günlük 8 saat çalışarak ve haftada bir gün tatil yaparak da gerekli üretim yapılabilir ve işyerleri yine de kar edebilir. Bu yüzden de işçiler bu haklar için büyük mücadeleler verdi; sanayinin daha önce geliştiği batıdaki ülkelerde işçi sınıfı büyük grevler ve ayaklanmalar örgütledi ve sonunda bu haklar tek tek bütün ülkelerde kabul edilip yasal haklar haline geldi. Tıpkı sendika hakkı, sigorta hakkı, kıdem tazminatı hakkı, emeklilik hakkı ve diğer bütün haklar gibi.

Ama örneğin ekonomik gelişmenin ve üretim tekniğinin bugün eriştiği düzeyde, **günde 6 saat ve haftada 5 gün, hatta çok daha az çalışarak da gerekli üretim yapılabilir ve işyerleri yine de kar etmeye devam edebilir.** Toplam çalışma süresi/yılı ve emeklilik yaşı daha çok düşürülebilir, kıdem tazminatı, sağlık güvencesi, senelik izin gibi hakların daha fazla arttırılması mümkün olabilir. Örneğin ülkemizde her yıl ortalama 1500 işçinin iş cinayetlerine kurban gitmesi önlenemez; gerekli işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirleri alınarak sıfır kaza riskiyle üretim yapılabilir.

Ama görüyoruz ki, ekonomik koşullar, üretim tekniği, bilim ve teknoloji çok ilerlediği halde, bu konularda bir düzelme ve ilerleme olmasını bir yana bırakalım, işçiler için çalışma ve yaşam koşulları git gide daha çok kötüleşmektedir. **Ekonomi genel olarak büyürken, toplamda kişi başına düşen gelir artarken, işçiler gide-**

rek daha çok yoksullaşmaktadır. Üretim teknolojisinin ve makinelerin gelişmesi sayesinde işçilerin verimliliği ve patronların kar ve büyüme oranları kat be kat artarken, işçilerin iş yükü, çalışma saatleri artmakta, işçilerin sağlığı ve hayatı daha çok tehlikeye girmekte ve işçi ücretleri giderek erimektedir.

HEPİMİZ AYNI GEMİDE MİYİZ?

Yani, ekonomi büyüyor, bilim ve teknoloji geliyor diye işçilerin çalışma ve yaşam koşulları kendiliğinden iyileşmiyor. İşçiler birlik olup mücadele etmeden, patronlar ve hükümetler hiçbir zaman kendiliğinden “artık daha zenginiz, daha çok büyüdük, hadi işçilerimize de daha fazla hak verelim” demediler, demiyorlar ve demeyecekler. Hatta bırakalım haklarımızın ve yaşam koşullarımızın iyileşmesini, tam aksine, fırsat buldukça elimizdeki hakları bile tek tek almaya, bizleri çok daha ağır bir kölelik ve sefalet koşullarında çalışmaya mahkum etmek istiyorlar. Aşırı karlarını daha da arttırmak, daha da çok kazanmak için bizi daha ucuza ve daha çok çalışmaya zorluyorlar?

İşte bu yüzden, patronlardan ve patronların hizmetinde olan siyasetçilerden sık duyduğumuz “**hepimiz aynı gemideyiz**”, “**biz büyürsek sizin ekmeğiniz de büyür**”, “**birlikte büyüyeceğiz**” sözleri birer yalandan ibarettir.

Bu da demek oluyor ki, haklarımızın, çalışma ve yaşam koşullarımızın ne düzeyde olacağını belirleyen şey, çalıştığımız işyerlerinin ve ülkenin ekonomik büyümesi, toplam ekonomik kalkınması değil; işçilerin ne kadar örgütlü olduğu ve ne kadar mücadele ettiği.

SENDİKA NEDİR, NE İŞE YARAR?

Yukarıda da anlattığımız gibi, işçilerin kaderi patronların insafına kaldığında, ekmeğini ve haklarını büyütmeleri mümkün olmadığı gibi, daha çok geriye gitmesini de engelleyemezler. Tarih boyunca, işçiler kazandıkları bütün hakları ancak örgütlenerek ve mücadele ederek kazanmışlardır. İşçi sınıfının tarihi bize göstermektedir ki, bir hakkı kazanmak için nasıl mücadele etmek gerekiyorsa, o hakları korumak ve geliştirmek için de aynı şekilde örgütlü olmak ve mücadele etmek gerekmektedir.

Sendikalar da, patronların dayattığı kölelik ve sefalet koşullarına karşı örgütlenmek ve mücadele etmek için **işçilerin kurdukları ortak birliklerdir.** Çünkü işçiler

patronlar karşısında tek tek güçsüz, savunmasız ve çaresizdirler. İşçiler tek tek ya da az sayıda gruplar halinde bir haksızlığa karşı çıktıklarında veya bir hak talebinde bulduklarında kendilerini kapıda bulabilirler. Ancak toplu hareket edip birlik olduklarında daha güçlü olurlar. İşçiler birlik olup örgütlü hareket ettiklerinde haklarını almaları daha kolay olur.

Peki işçilerin birlik olması, örgütlü olması ne demektir?

İşçiler zaten fabrikada birlikte çalışıyor, aynı servislerde birlikte işe gidip geliyorlar, hatta çoğunlukla aynı mahallelerde birlikte yaşıyorlar. Bir fabrikadaki üretimin bütün aşamalarını iş bölümüyle birlikte gerçekleştiriyorlar. Birlikte aynı maaşları alıyor, birlikte aynı haksızlıklara uğruyorlar. Ama bu birlik oldukları anlamına gelmiyor. Çünkü bu kendiliğinden birliğin kurallarını ve koşullarını patronlar belirliyor.

Oysa işçilere başka bir birlik lazım; aynı işyerlerinde, aynı üretim koşullarında çalışmanın ve aynı yaşam koşullarını paylaşmanın ortaya çıkardığı **bu kendiliğinden birliği, işçilerin kendisi için bir birliğe, örgütlü bir birliğe dönüştürmesi gerekir**. Kurallarını kendilerinin belirlediği, kararlarını kendilerinin aldığı, patronun haksızlıklarına ve dayatmalarına karşı birlikte hareket etmelerini sağlayacak bir birlik. Ancak böyle bir birlik işçilerin gerçek örgütlü birliği olabilir. İşte ilk sendikalar da bu ihtiyaçtan ortaya çıkmıştır.

Tarihte ilk sendikaların kurulduğu İngiltere ve Amerika gibi ülkelerde sendika union demek. Union İngilizcede birlik anlamına geliyor. **Yani sendika demek, işçilerin patronlara karşı kendi aralarında kurduğu birlik anlamına geliyor.** Yani sendika, işçilerin dışında, işçilerin haklarını koruyan bir kurum değil, doğrudan işçilerin birlik olması ve haklarını bu birlik sayesinde savunması demek.

Peki işçiler bir sendikaya üye olmadan da kendi işyerinde birlik kuramazlar mı? Elbette kurabilirler. Ancak bu tarz birlikler sendikalı olmanın sağladığı örgütlülüğün ve birliğin yerini tutamaz. Sendikalı olmanın beraberinde getirdiği yasal ve anayasal haklar vardır ve bu haklardan yararlanmak için de sendikalı olmamız gerekir. Çünkü bu haklar işçi sınıfının mücadelesiyle kazanılmış haklardır.

Diğer yandan, patronların işçilere dayattığı haksızlıklar ve kötü çalışma koşulları tek bir işyerinden ibaret değildir. Bizler ayrı ayrı işyerlerinde, tek tek patronlarla muhatap olsak da, **karşımızda tek bir işyerinin patronu yoktur.**

Çalıştığımız fabrikanın bulunduğu sanayi bölgesinde ve aynı sektördeki patronlar işçilere karşı her konuda birlikte hareket ediyorlar. Ücretleri ve çalışma koşullarını birlikte belirliyorlar. Tek bir işyerinde bir sendikalaşma ya da grev olduğunda, diğer fabrikaların patronları o fabrikanın patronuna destek veriyor, yetişmeyen

üretimine yardım ediyor, gerekirse zararını karşılıyor, hatta işçilerin talepleri kabul edilmesin diye o patrona baskı bile yapıyorlar. Çünkü, o fabrikada işçiler bir kazanım elde ederse, bu kazanımın kendi fabrikalarındaki işçilere de örnek olacağını, kendi işçilerinin de örgütlenip aynı hakları isteyeceklerini biliyorlar.

İşçiler bir fabrikada örgütlenip hak arama mücadelesine girdiklerinde, karşılarında sadece diğer patronların değil, aynı zamanda patronların isteğiyle polisin, askerinin, hükümet yetkililerinin ve yasaların da patronların yanında, işçilerin karşısında olduğunu görürler. **Bu kapitalizm (sermaye) düzeninde egemen sınıf patronlar olduğu için, hükümet, yasalar, kolluk kuvvetleri de patronların çıkarlarını savunurlar.**

Yani işçiler olarak karşımızda sadece tek bir patron değil, bütün bir patronlar sınıfı ve onların çıkarlarını korumak için şekillenmiş kocaman bir düzen vardır. Öyle olduğu içindir ki, asgari ücret, kıdem tazminatı, emeklilik, iş güvencesi, sağlık ve sosyal güvence gibi haklarımızla ilgili yasa ve kararlar çoğunlukla patronların isteği gibi olmaktadır.

Hatta o kadar ki, uluslararası şirketler ve markalar, yani patronların patronları da bütün bunları uluslararası düzeyde yapmaktadır. Bu yüzden de eğer daha fazla ücret isterseniz Bangladeş'e, Mısır'a giderim tehdidi sürekli olarak önümüze gelmektedir.

İşte bu yüzden, **tek bir işyerinde birlik olsak da bu bütün sorunlarımızı çözmeye yetmez** ve kazanımlarımız da sınırlı düzeyde olur. Bizim de **patronlar karşısında tek bir fabrikada değil, diğer fabrikalardaki işçilerle de birleşerek, daha büyük birlikler kurmamız ve dayanışma içinde olmamız gerekir.** Ve **bunu da ancak bir sendikayla yapabiliriz.** Bir sendika çatısında birleşerek, sorunlarımızı ve taleplerimizi birlikte tartışıp, birlikte kararlar alıp, haklarımız için birlikte mücadele edebiliriz. İşte o zaman daha güçlü oluruz.

SENDİKALI OLMAK İŞÇİLERE NE KAZANDIRIR?

Sendikalı olmak suç değil, Anayasa ve yasalarla güvence altına alınmış bir haktır. Aksine sendikal örgütlenmeyi engellemek yasalara göre suçtur. Ancak, sendikalı olmak her ne kadar anayasal bir hak olsa da, patronlar ve ülkeyi yönetenler işçiler bu hakkı kullanamamaları diye pek çok engel çıkarırlar karşımıza.

Sendikalı olduğu için işçilere baskı yapmak, işçileri işten atmak da yasalara göre suçtur. Ama neredeyse bütün patronlar bu suçu işlemesine rağmen genellikle hiç ceza almazlar. **Patronların işçilere karşı işlediği suçlar hep cezasız kalır, hep göz yumulur.** İşçilerin bu yasal haklardan yararlanması için bile örgütlenip mücadele etmeleri gerekir.

Bu yüzden, elbette öncelikle işçilerin yasal haklarını, sendikal haklarını bilmeleri gerekir. Ancak her işçinin mutlaka bilmesi gereken çok daha önemli bir şey vardır: **Eğer işçiler örgütlü değilse, birlik olup mücadele etmezlerse, bütün yasal haklar işçilerin lehine olsa dahi işçiler o haklardan yararlanamazlar. Ama işçiler örgütlü olursa, birlik olup mücadele ederlerse, yasalarda olmayan hakları bile kazanabilirler.**

Şu an yasalarda yer alan hakların pek çoğu (8 saat, sendika hakkı, sigorta, kıdem tazminatı vb) için de, bu haklar daha yasalarda yokken, işçiler bu haklar için büyük mücadeleler vererek, grevler yaparak kazanmıştır ve bu haklar ancak öyle yasalara girmiştir.

İşçilerin mücadelesiyle elde edilmiş bu yasal haklara göre, **bir işyerinde işçilerin çoğunluğu (%50+1) sendikalı olunca o işyerinde sendika bütün işçiler adına toplu sözleşme yapma hakkı kazanır.** Artık o işyerinde işçilerin işe girerken tek tek imzaladıkları ve bütün şartlarını patronun tek tarafı hazırladığı sözleşmeler geçersiz hale gelir; bütün işçileri temsilen sendikayla patron arasında toplu iş sözleşmesi yapma hakkı kazanılır. Yani o işyerinde artık işçiler patronla pazarlık yapma gücüne kavuşmuş olur.

Eskiden o işyerinde bütün işçilerin kaderi patronun ve müdürlerin iki dudağı arasındayken, işçilerin patrona karşı tek tek pazarlık yapma şansı yokken; şimdi artık birlik oldukları, yani sendikalı oldukları için kendilerini ilgilendiren her konuda söz hakkına ve toplu pazarlık yapma hakkına sahip olurlar.

İşte bu yüzden, **sendikalı olmak; işçinin işyerinde ücret, sosyal haklar ve çalışma koşulları gibi, işçiyi ilgilendiren her konuda söz hakkına ve pazarlık gücüne sahip olması demektir.** Sendikalı, yani örgütlü olmak, işçilerin gerektiğinde hakları ve talepleri için greve gitme, üretimden gelen gücünü kullanma hakkına sahip olması demektir.

HER SENDİKA AYNI MIDIR?

Peki bütün sendikalar aynı mıdır? Elbette değildir. Görünüşte, sendikaların işçilere ve kamuoyuna yaptıkları açıklamalarına ve tüzüklerine bakıldığında, aralarında pek bir fark yokmuş gibi görünürler. Hemen hepsi, işçilerin haklarını savunmaktan, işçilerin söz ve karar sahibi olduğundan falan bahsederler. Fakat gerçek hayatta bunun hiçbir karşılığı yoktur. Mesele haksızlıklara karşı işçilerin haklarını savunmaya, mücadele etmeye geldiğinde, mücadelecı sınıf sendikalarıyla patron işbirlikçisi bürokrat sendikalar arasındaki fark ortaya çıkar.

Sınıf sendikacılığı ile bürokrat sarı sendikacılık arasındaki fark nedir?

Sendikal mücadele içinde birbirinden farklı pek çok akım ve anlayış vardır. Ancak, genel olarak iki ana akım vardır. Patronlar (burjuvazi) sınıfıyla işçi sınıfı (proletarya) arasında tarih boyunca nasıl bir mücadele ve çatışma varsa, sendikalar içinde de genel olarak iki farklı anlayış arasında bir mücadele vardır. Bunlardan biri, **patronlarla ve düzenle işbirliğini savunan, bürokrat ve sarı sendikacılık** dediğimiz anlayıştır.

Diğeri ise, patronlardan ve sermaye düzeninden tamamen bağımsız, **işçilerin yönettiği, kararlarını işçilerin aldığı**, her koşulda işçilerin çıkar ve taleplerine öncelik veren ve bunlar için mücadele eden **mücadeleci sınıf sendikacılığı** anlayışıdır.

Sınıf sendikacılığını savunan mücadeleci bir işçi sendikasında bütün kararlar işçilerle birlikte alınır. İşçilere sormadan, işçilerin onayını almadan sözleşme imzalanmaz, anlaşma yapılmaz.

Sınıf sendikacılığını savunan mücadeleci bir işçi sendikası patronlarla işbirliği yapmaz. Her koşulda işçileri ve işçilerin haklarını savunur. İşçilerin arkasından gizli kapaklı iş çevirmez. İşten atılmalara ve haksızlıklara göz yummaz. Tek bir üyesini bile yüzüstü bırakmaz.

Gerçek bir sınıf sendikası sadece kendi üyelerinin değil, bütün işçi sınıfının hak ve çıkarları için mücadele eder.

Sınıf sendikacılığı yapan **bir işçi sendikasını işçiler yönetir.** Sendikal demokrasi, yani tam bir işçi demokrasisi uygulanır. İşyeri temsilcileri, şube ve genel merkez yöneticilerinin tamamı işçiler tarafından demokratik ve şeffaf seçimlerle belirlenir. İşçilerin, görevini layıkıyla yapmayan temsilciyi, şube yönetimini ve genel merkez yönetimini kongre zamanını beklemeden geri çağırma, görevden alma hakkı vardır.

Sınıf sendikacılığını savunan bir sendikada genel başkan dahil hiçbir yönetici en yüksek işçi ücretinden fazla ücret alamaz. Sendikanın bütün faaliyetleri, gelir ve giderleri işçilerin denetimine açıktır. Sendikada bürokratik yönetimlere ve **sendika ağalarına yer olmaz.** Bu ilkelere uymayan sendikacılığa bürokratik sarı sendikacılık denir.

TEKSTİL İŞKOLUNDA BAŞKA SENDİKALAR VARKEN NEDEN BİRTEK-SEN'E ÜYE OLMALIYIM?

Çünkü BİRTEK-SEN işçilerin kurduğu, işçilerin yönettiği, sınıf sendikacılığını esas alan bir işçi sendikasıdır.

Çünkü, tekstil işkolunda örgütlü ve yetkili olan diğer sendikalar, sendika ağalarının yönettiği, patronlarla işbirliği yapan, bürokratik ve sarı sendikacılık anlayışının egemen olduğu sendikalardır.

BİRTEK-SEN, işçilere ihanet eden patron işbirlikçisi, bürokratik sarı sendikacılığa karşı mücadele eden tekstil ve dokuma işçileri tarafından kurulmuştur.

BİRTEK-SEN 2022 yılı başında kuruldu ve kurulduğundan beri tekstil işkolunda düşük ücretlere ve kölelik koşullarına karşı yaşanan onlarca direnişe, greve, işçilerin ekme kavgasına öncülük etti.

Peki, BİRTEK-SEN'in burada anlatıldığı gibi bir sendika olduğunu neden bilebiliriz?

Bir sendikanın gerçekte nasıl bir sendika olduğu; bir sınıf sendikası ya da patron işbirlikçisi bir sarı sendika olup olmadığı net olarak ancak pratik mücadele içinde ortaya çıkar. BİRTEK-SEN'in sadece sözde değil, gerçekte, pratik mücadele içinde de sınıf sendikacılığı ilkeleriyle hareket ettiğini görmek için örgütlendiği işyerlerinde, işçilerin uğradığı haksızlıklar karşısında, grev ve direnişlerde nasıl bir sendikacılık yaptığına bakmak gerekir.

Örneğin Urfa'da, **80 gün süren Özak Tekstil direnişinde**, tam da yukarıda anlattığımız gibi iki farklı sendikacılık anlayışı karşı karşıya gelmiştir. Sadece Özak Tekstil direnişinde yaşananlara bakarak, patron işbirlikçisi sarı sendikacılık ile sınıf sendikacılığı arasındaki farkı bütün çıplaklığıyla görebilirsiniz.

Özak'ta, bir tarafta işyerinde yetkili olan, patronla birlikte işçilere baskı yapan, mobing uygulayan, tutanak tutan, işçilerin haksız yere tazminatsız işten atılmasına, günde 18-20 saat zorla çalıştırılmasına göz yuman, işçilere karşı patronun değnekçiliğini yapan bir sendika (Öz İplik-İş) varken; diğer tarafta bütün bu haksızlıklara karşı bütün baskılara rağmen sonuna kadar işçilerle birlikte direnen, bütün kararlarını işçilerle birlikte alan bir sendika (BİRTEK-SEN) vardır.

Tekstil işkolunda yetkili olan **diğer sendikalar** ve diğer işkollarındaki kimi sendikalar, işçilerin iradesini çiğneyerek, **işçilerden habersiz gece yaraları patronla sözleşmeler imzalarken, grevdeki işçileri bile masa başında satarken**; BİRTEK-SEN, örgütlendiği işyerlerinde, grev ve direnişlerde bütün kararlarını işçilerle birlikte alan, her gelişmeyi işçilere sorarak oylama yapan, mücadelenin her aşamasını işçilerin iradesiyle sürdüren bir sendikadır.

Tekstil işkolundaki diğer sendikalar kendi örgütlü oldukları işyerlerinde dahi işçilerin uğradığı her türlü haksızlığa ve işten atmalara göz yumarken; BİRTEK-SEN, yetkili olmadığı işyerlerinde, sendika üyesi olmayan işçilerin hakları için bile sonuna kadar mücadele eden bir sendikadır.

BİRTEK-SEN, Antep'te, Şireci, Merinos, Milat Halı, Melike Tekstil gibi onlarca fabrikada, bu işyerlerindeki işçiler sendikalı olmamasına rağmen işçilerin eylemlerine öncülük etmiş ve hepsinde de işçiler önemli kazanımlar elde etmiştir. Örneğin Şireci Tekstil'de 2500 işçi zam talebiyle iş bıraktığında işçilerin hepsi yasa dışı grev gerekeciyle tazminatsız işten atılmış, ancak BİRTEK-SEN öncülüğünde fabrika önünden ayrılmadan direnen işçiler patrona geri adım attırmış; atılan bütün işçiler işe geri alınmış ve zam talepleri kabul edilmiştir. Bunun gibi daha onlarca örnek verilebilir.

BİRTEK-SEN, kaderini patronların ve sendika ağalarının insafına terk etmek istemeyen, **'kendi göbeğimizi kendimiz kesmeliyiz!'**, **'kendi sendikamızı kendimiz yönetmeliyiz!'**, **'kendi kararlarımızı kendimiz almalıyız!'** diyen işçiler tarafından kuruldu. Böyle bir birlik, böyle bir sendika istiyorsan, sen de BİRTEK-SEN'e üye olmalısın.

İnsanca yaşamaya ve fazla mesaiye muhtaç olmadan geçinmeye yetecek bir ücret, sosyal haklar ve ikramiye hakkı için;

İşverenin keyfine göre belirlenen çalışma koşullarının, kuralsızlıkların, hak gasplarının, işten atmaların son bulması ve iş güvencesi için;

Zorunlu mesailer, disiplin cezaları, tutanak, devamsızlık cezası gibi keyfi uygulamaların son bulması için; Sendikalı olmalı, birlik olmalı, BİRTEK-SEN'li olmalısın!

SENDİKALI OLURSAM İŞTEN ATILIR MIYIM?

Sendikalı olmak işçinin yasal ve Anayasal hakkıdır. İşçileri sendikalı olduğu için işten atmak, baskı ve tehdit uygulamak, sendikadan istifaya zorlamak yasalara göre suçtur. Hapis cezası da olan bu suçu işleyen ve sendikal nedenle işçiyi işten atan işverenler, kıdem ve ihbar tazminatı dışında işçiye ayrıca 12+4 maaş tutarında sendikal tazminat öderler.

Ama buna rağmen, özellikle tekstil işkolunda diğer sendikaların örgütlü olduğu işyerlerinde işçiler sık sık haksız yere ve tazminatsız işten atılabilmekte ve bu işçilerin çoğu haklarını alamamaktadır. Çünkü bu sendikalar bütün bu haksızlıklara göz yummakta ve işçilere karşı patronlarla işbirliği yapmaktadırlar.

Oysa BİRTEK-SEN, henüz örgütlü ve yetkili olmadığı işyerlerinde dahi işten atılan üyeleri için mücadele eden, gerektiğinde bir tek işçi için bile fabrika önünde direniş başlatan ve işçilerin hakkını alana kadar mücadele etmeyi bırakmayan bir sendikadır.

SENDİKALI OLDUĞUMU PATRON YA DA İŞYERİ YÖNETİMİ ÖĞRENEBİLİR Mİ?

Patron ve işyeri yönetimi, sen istemediğin sürece sendikaya üye olduğunu hiçbir şekilde öğrenemez. Sendikaya e-devlet'ten kendi kişisel bilgilerini girerek üye olursun ve bu bilgiyi sadece sen ve üye olduğun sendika görebilir. Hiç kimse senden e-devlet şifreni isteyemez, bu suçtur.

Ayrıca sendikadan istifa etmek istediğinde de aynı şekilde e-devlet'ten kendin girip kolayca istifa edebilirsin.

SENDİKALI OLURSAM AİDAT KESİLİR Mİ?

Hayır. **BİRTEK-SEN'e üye olduğunda senden hiçbir aidat kesintisi yapılmaz.**

Sendika aidat kesintisi ancak işyerinde sendika işçiler adına toplu sözleşme yaptıktan ve sen bu sözleşmeden yararlanmaya başladıktan sonra kesilir. Diğer sendikalarda bu aidat tutarı bir günlük brüt yevmiyen tutarındadır. Ancak BİRTEK-SEN'de bu tutar bir günlük net ücretinin yarısıdır sadece. Bu kesinti de işyerinde toplu sözleşme yapıldıktan sonra olur.

Ancak sen istersen, toplu sözleşme olmadan da gönüllü olarak BİRTEK-SEN'E aidat verebilirsin. Çünkü BİRTEK-SEN işçilerin sendikasıdır ve işçilerin hakları için mücadele ederken bütün gücünü sadece işçilerden alır.

Bir an durup düşünelim: Bir işçi sendikasını sermayenin, ya da kapitalist devlet ve hükümetlerin desteklemeleri mümkün müdür? Bu eşyanın tabiatına uygun olmayan durum ancak bir tek koşulda olabilir; bu da patronların dümen suyuna girmiş ve patronların çıkarlarını savunan bir sendika demektir. Yoksa hiç kimseye sermayenin atına binip işçinin türküsünü söylettirmezler.

Tarihin bize gösterdiği gibi bugüne kadar hiçbir işçi sendikası mali gücü baştan oluşmuş halde kurulmamıştır. Nasıl ki toprağa ekilen bir tohum çiçeklenip meyveye durana kadar ekiminden, sulanmasına, çapalanıp budanmasına kadar emek ve fedakarca bir çabaya ihtiyaç duyuyorsa, sendikalar da büyüyüp gelişirken işçilerin desteğine ihtiyaç duyar. Çünkü, ancak böyle olursa bir sendika gerçekten işçilerin ürünü, işçilerin sendikası olabilir. İşte bu yüzden, işçinin sendikasına aidat vermesi, kendi birliğini, kendi mücadelesini büyütmesi demektir. Ama yine de aidat ödemek ve miktarını belirlemek tamamen sana kalmıştır. Zorunlu değildir.

Unutma; bu kölelik ve sefalet düzeni birleşirsek değişir!

BİRTEK-SEN senin birliğin, senin gücün demektir.

Sendikalı ol, birlik ol, güçlü ol!

“

İşçilerin birlik olması, örgütlü olması ne demektir? İşçiler zaten fabrikada birlikte çalışıyor, aynı servislerde birlikte işe gidip geliyorlar, hatta çoğunlukla aynı mahallelerde birlikte yaşıyorlar. Bir fabrikadaki üretimin bütün aşamalarını iş bölümüyle birlikte gerçekleştiriyorlar. Birlikte aynı maaşları alıyor, birlikte aynı haksızlıklara uğruyorlar. Ama bu birlik oldukları anlamına gelmiyor. Çünkü bu kendiliğinden birliğin kurallarını ve koşullarını patronlar belirliyor.

Oysa işçilere başka bir birlik lazım; aynı işyerlerinde, aynı üretim koşullarında çalışmanın ve aynı yaşam koşullarını paylaşmanın ortaya çıkardığı bu kendiliğinden birliği, işçilerin kendisi için bir birliğe, örgütlü bir birliğe dönüştürmesi gerekir. Kurallarını kendilerinin belirlediği, kararlarını kendilerinin aldığı, patronun ve bu kapitalist düzenin haksızlıklarına ve dayatmalarına karşı birlikte hareket etmelerini sağlayacak bir birlik. Ancak böyle bir birlik işçilerin gerçek örgütlü birliği olabilir. İşte ilk sendikalar da bu ihtiyaçtan ortaya çıkmıştır.

BİRTEK-SEN

BİRLEŞİK TEKSTİL, DOKUMA VE DERİ İŞÇİLERİ SENDİKASI

www.birteksen.org

[birlesiktekstil](#)

[birlesiktekstil](#)

[birlesiktekstilsendikasi](#)

0554 771 82 27